

O slniečku

Bol horúci letný deň, slniečko na oblohe svietilo a hrialo. Svoje horúce lúče vysielalo dolu na zem, na stromy, kvietky, lúky, polia, záhrady, rybníku, lesy, rieky. Moria a jazerá. Pozeralo sa dolu a starostlivo zahrievalo zem a ponáralo svoje lúče na vodné hladiny, koruny stromov, polia a záhrady, odkiaľ vysávalo kvapky vody v podobe malých kvapôčiek pary ich rozfukovalo po čistej oblohe.

Naraz zafúkal zľahučka vetrík a malé kvapôčky pary sa začali zhlukovať do bielych obláčikov. Obláčiky plávali po oblohe jeden za druhým a približovali sa k sebe tak, až sa spojili v jeden veľký mrak. Vetrík sa menil v silnejší a rýchlejší vietor. Jeho starostou a úlohou bolo na oblohe nájsť ešte jeden veľký mrak. A tak začal po oblohe prúdiť rýchlejšie a rýchlejšie. Lietal, svišťal, naháňal mraky na tmavej oblohe. Čierne mraky prikryli slniečko. Vietor fúkal na zem, až sa ohýbali vetvy stromov. Konečne sa mu podarilo nájsť druhý veľký mrak a začal sa s ním hrať. Roztočili sa na oblohe tak, až sa zrazili. Vyskočil blesk, bolo počuť mohutnú ranu a bola búrka. Z mrakov začal padať dažď v podobe veľkých kvapiek. Vtom sa medzi mrakmi pretlačili dlhé snečné paprčky lúčov, posvietili si na padajúce dažďové kvapky a na oblohe sa ukázala krásna farebná dúha. Chvíľu zdobila oblohu a ako náhle prestalo pršať, stratila sa práve tak rýchlo ako čierne dažďové mraky. Slniečko na oblohe zasa svietilo a hrialo.

